

Rentesystem, langtfra blive forholdsvis lige saa stor, idet de fleste af disse Renter i Løbet af forholdsvis kort Tid vilde kunne enten nedsættes eller endog helt inddrages paa Grund af indtraadt Tilvænnning. De Regler, der vil være at fastsætte for Omsætning af disse Renter til Kapital, bør derfor ikke muliggøre Omsætning efter Livrenteværdi, men efter en væsentlig lavere Værdi. Formentlig vil der ikke kunne indvindes synderligt imod, at man for disses Vedkommende ikke i alle Tilfælde lader Kapitalbeløbet variere efter de paa-gældendes Alder, idet Tilvænningsmuligheden for de yngre er langt større end for de ældre. Saafernt man vil gennemføre en Ordning, der for disse Invaliditeters Vedkommende giver nøjagtig samme Beløb for hver enkelt Invaliditetsgrad som efter Skalaen i den nugældende § 32 — og dermed altsaa ingen Udgiftsforøgelse, hvis alle Renter under 50 pCt. udbetaltes som et Kapitalbeløb — maatte det Tal, hvormed Renten skulde multipliceres, ansættes til $7\frac{1}{2}$ for Invaliditeter fra 5 til 15 pCt., for Invaliditeter fra 16 til 35 pCt. til $7\frac{1}{2}$ for de første 15 pCt. og 12 for Resten og for Invaliditeter fra 36 til 49 pCt. til 9 for de første 30 pCt. og 15 for Resten. Omsætningstallet skulde herefter, hvis det fastsættes uden Hensyn til Invalidens Alder og saaledes, at der slet ikke fremkommer nogen Udgiftsforøgelse eller nogen Besparelse, udgøre

for Invaliditeter paa fra 5—15 pCt.	7,5
- — — — — 20 —	8,625
- — — — — 25 —	9,3
- — — — — 30 —	9,75
- — — — — 35 —	10,07
- — — — — 40 —	10,5
- — — — — 45 —	11,0

Livrenteværdien efter de for Statsanstalten gældende Tarifer udgør for en 30-aarig Mand: 18,4, for en 40-aarig 16,1, for en 50-aarig 13,4, for en 60-aarig 10,5 og for en 70-aarig 7,2.

Man har imidlertid ment, at den nærmere Udformning af Reglerne for denne Omsætning skulde ske af Socialministeren efter Indstilling af Raadet, dog saaledes, at der i Loven fastsættes visse Maksimumsgrænser for Omsætningsbeløbet. Det vil derved blive muligt i de Tilfælde, hvor Omstændighederne taler derfor, at lade Kapitalbeløbet i nogen Grad variere efter Invalidens Alder. For Invaliditeter paa ikke over 20 pCt., hvor Erstatningen i sin Helhed maa betragtes som en Tilvænningserstatning, mener man, at Omsætningstallet i alle Tilfælde skal udgøre $7\frac{1}{2}$, svarende til det Tal (5), hvormed Aarslønnen efter den nugældende Lovs § 32 multipliceres ved Invaliditeter paa fra 5 pCt. til 15 pCt. For Invaliditeter paa over 20 pCt., hvor Erstatningen i hvert Fald delvis maa betragtes som Tilvænningserstatning, har man ment, at Omsætningstallet for den Del af Invaliditeten, der ikke overstiger 20 pCt., skal udgøre $7\frac{1}{2}$. —

Ingeniør *Schøller* anser det bl. a. under Hensyn til, at Ulykkesforsikringsselskabernes Ydelser vil kunne blive af væsentlig forskellig Værdi, alt eftersom Erstatningen ydes i Form af Kapital eller Livrente, for nødvendigt, at der i Loven gives fastere Regler for, i hvilke Tilfælde Erstatningen skal ydes som Kapital, og i hvilke som Livrente. Kapitalerstatningen bør efter Ingeniør *Schøllers* Anskuelse være Hovedreglen for de mindre Invaliditeters Vedkommende og bør altid anvendes, hvor der er Tale om traumatisk Neurose.

For Dødsrerstatningernes Vedkommende har man ikke ment at burde forlade det nuværende Kapitalerstatningssystem. For Enkernes Vedkommende maa det erkendes, at det navnlig i den første Tid efter Mandens Død er af afgørende Betydning, at der, indtil den paagældende finder et passende Erhverv, haves et større Beløb disponibelt, end Renten vilde udgøre, medmindre man vilde gaa til en væsentlig Forhøjelse af Erstatningsniveauet; Tilstedeværelsen af et Kapitalbeløb vil i det hele gøre det langt lettere